

USPG
22

Ks.br. 47/09

VIŠI SUD U PODGORICI, kao prvostepeni krivični, po sudiji Čupić Ratku kao sudiji pojedincu, uz učešće namještenika Alibalić Emine kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog **Č.DJ.** iz Herceg Novog zbog krivičnog djela zloupotreba službenog položaja u pokušaju iz čl.416 st.4 u vezi st.2 i st.1 u vezi čl.20 KZ-a, koga brani I. I. advokat iz Podgorice, po optužnici Osnovnog državnog tužioca iz Herceg Novog, koju je na glavnom pretresu zastupala Samardžić Mira zamjenik specijalnog tužioca iz Podgorice, nakon održanog glavnog javnog pretresa dana 12.11.2010. godine u prisustvu zastupnika optužnice, optuženog i njegovog branioca, donio je, a dana 29.11.2010. godine, javno objavio

U IME CRNE GORE

PRESUDU

Optuženi **Č. DJ.**, rođen.... godine u R. - opština H. N., sa JMBG...., sa prebivalištem u I., ul. S. I. br..., državljanin Crne Gore, diplomirani ekonomista, oženjen, otac dvoje djece, sada nezaposlen, vojsku služio 1974. godine u Danilovgradu, vlasnik porodične kuće u I. i vozila, neosudjivan,

Kriv je

Zato što je:

Dana 25. jula 2002. godine u Herceg Novom, kao službeno lice – predsjednik Opštine Herceg Novi, protivpravno iskoristio svoj službeni položaj i prekoračio granicu svog službenog ovlaštenja u namjeri da drugom pribavi korist, tako što je kao zastupnik Opštine Herceg Novi, suprotno čl.38 tač.7 Statuta zaključio ugovor o poslovnoj saradnji sa Č. D., advokatom iz Kotora, zaveden kod Opštine Herceg Novi pod brojem 01 – 2 – 456/2, kojim ugovorom je angažovao adv. Č. da u ime Opštine Herceg Novi utužuje vlasnike stanova zbog neplaćenih naknada za investiciono održavanje zgrada na teritoriji Opštine Herceg Novi, tako je Opština imala pravnu službu koja je bila stručna i sposobna za ove poslove i što je ugovorom obavezao Opštinu Herceg Novi da advokatu Č. isplati advokatske troškove u iznosu od 75% AT za svakog procesuiranog dužnika po naplati duga, iako je tu naknadu mogao ugovoriti 50% AT, za šta je imao osnovu u važećoj AT, imajući u vidu broj gradjana koje je trebalo utužiti, da se radilo o tipskim podnescima i da je ugovorom bilo predviđeno da svu dokumentaciju potrebnu za utuženje prikupe nadležne službe Opštine i dostave ih advokatu kao i da mu dostavljaju dvaput mjesečno izvještaje o izvršenim uplatama, te što je članom 13 obavezao Opštinu da ukoliko Opština ne dostavi ili advokatu Č. prestane dostavljati svakog 1 i 15 u mjesecu kompletnu dokumentaciju vezanu za promjenu finansijskih stanja dužnika, ugovor se smatra jednostrano raskinutim od strane Opštine i Opština obavezuje da advokatu isplati iznos od 75% od AT tarife za sve do tada pokrenute predmete pred nadležnim sudom, bez obzira da li su naplaćena potraživanja od dužnika, čime je stavio u nepovoljan položaj Opštinu Herceg Novi, pa nakon što je adv. Č. podnio predloge za izvršenje protiv 3.926 lica i time zasnovao potraživanje prema Opštini u velikom iznosu, dana 28.01.2004. godine, prekoračivši svoja službena ovlaštenja kao predsjednika SO, koja su propisana čl.45 Statuta Opštine Herceg Novi, a u namjeri da adv. Č. pribavi imovinsku korist koja prelazi iznos od 30.000 eura, bez saglasnosti SO postupajući suprotno čl.38 tač.7 Statuta, sa njim zaključio vansudsko poravnanje, kojim je advokatu Č. priznao dug Opštine za pokretanje postupka za 3.926 dužnika u iznosu od 147.225 eura i obavezao Opštinu da na ime tog duga mjesečno, počev od 01.02.2003. godine fiksno najkasnije do petog u mjesecu uplaćuje neto iznos od 1.650 eura uvećan za troškove PDV, što bi ukupno iznosilo 99.000 eura i 16.830 eura na ime PDV, a ukoliko prekorači rok za

većer

uplatu mjesečnih iznosa, advokatu isplati cjelokupan iznos od 147.225 eura, na koji način je nanio štetu Opštini u iznosu preko 30.000 eura, jer je direktno opteretio budžet Opštine, iako je znao da je neznatan broj utuženih dužnika uplatio dugovanje, da je angažovao advokata za pravne poslove koje je mogla obaviti pravna služba Opštine i što je ugovorio nesrazmjernu naknadu za rad advokata u iznosu 75% AT,

- čime je izvršio krivično djelo zloupotreba službenog položaja u pokušaju iz čl.416 st.3 u vezi st.1 u vezi čl.20 KZ,

pa ga sud primjenom citiranih zakonskih propisa čl.4,32,36,45 i 46 KZ, čl.226,229 i 374 ZKP -a,

OSUDJUJE

Na kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci, koju će izdržati po pravosnažnosti presude.

*ništa
s
štetu*

Optuženi je dužan da ovom sudu plati troškove krivičnog postupka - paušal u iznosu od 100,00 eura, u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Obrazloženje

Optužnicom Osnovnog državnog tužioca Herceg Novi Kt.br.128/04 od 31.01.2007. godine, koju je njen zastupnik na glavnom pretresu izmijenio i pri tako izmijenjenoj optužnici ostao, stavljeno je na teret optuženom Č. Dj. iz Herceg Novog da je izvršio krivično djelo zloupotreba službenog položaja u pokušaju iz čl.416 st.3 u vezi st.1 u vezi čl.20 KZ, koje je činjenično bliže opisano u izreci presude.

Optuženi Č. Dj., u svojoj odbrani koju je iznio pred istražnim sudijom Osnovnog suda u Herceg Novom, naveo je da je u periodu od 30.06.2000. do 21.06.2004. godine bio predsjednik Opštine Herceg Novi, te da je imao kadrovskih problema da "ekipira" organe lokalne samouprave i pojedine služ.be. Objasnio je da nije imao potpunu dominaciju nad kadrovskom politikom, jer je imao partijske predloge, koji su mu ponekad bili nametnuti i nijesu bili saglasni sa profesionalnim kriterijumima, odnosno ti predlozi nijesu zadovoljavali profesionalne reference. Budžet se teško punio i u opštini su imali problema sa isplatom plata i finansiranjem funkcija javnih preduzeća. Naplatu zakonske obaveze - naknada za investiciono održavanje zgrada trebalo je da vrši Javno komunalno stambeno preduzeće i njegova pravna služba, koje se većim dijelom finansira iz budžeta opštine. Ali pravna služba tog preduzeća nije bila kadrovski osposobljena za tu vrstu utuženja imajući u vidu veliki broj gradjana opštine Herceg Novi, koje je trebalo utužiti. Radilo se o 4.000 obveznika te naknade, a iznos njihovih dugova se kretao oko 500.000 eura što je tada predstavljalo oko 1/6 budžeta opštine. Medjutim ni pravna služba opštine Herceg Novi nije bila kadrovski ni brojno osposobljena za tako obiman posao utuženja, jer je imala samo jednog pravnog zastupnika, a uz to opština je imala oko 300 imovinskih i drugih sudskih sporova. Pošto ta potraživanja zastarijevaju za jednu godinu, imao je obavezu i odgovornost da nadje hitno rješenje da se naplati ta vrsta opštinskih prihoda. Zbog toga je angažovao advokata, dodajući da to nije bilo prvi slučaj da se angažuje advokat radi ostvarivanja imovinskih interesa opštine, pa je naveo kao primjer klizište "Mojdež" kompleks hotela "Topla, Silose u Zelenici, i td. U odnosu na predmetni ugovor o poslovnoj saradnji od 27.07.2002. godine istakao je da čl.3 i čl.5 ovog ugovora idu u prilog Opštini jer je predviđeno da se naplata advokatu ne vrši unaprijed, već od naplaćenih potraživanja gradjana, dakle od iznosa kojeg advokat uspije da naplati. Uz to, predviđeno je da advokat umjesto 100% od naplate troškova dobija 75%, dok 25% troškova pripada opštini. Dalje je istakao da za zaključivanje predmetnog ugovora nije bila potrebna saglasnost opštine, jer se saglasnost traži samo onda kada se za pravni posao moraju angažovati sredstva budžeta opštine, a toga nije bilo u ovom slučaju, jer su se sredstva trebala obezbijediti kroz naplatu od strane dužnika. Do realizacije ovog

ugovora nije došlo zbog "politizacije", odnosno zbog pokušaja diskreditacije njegove ličnosti i zbog toga što su određeni pojedinci preferirali na funkciju gradonačelnika, ne birajući sredstva da do nje dodju, a kako on nije želio podnositi ostavku, politički napadi su se pojačavali. Jedini razlog zaključenja predmetnog ugovora bio je veliki broj dužnika i jako kratki rok zastare potraživanja, a uz to opština nije bila kadrovski osposobljena. O zaključenju spornog ugovora upoznao je svoje saradnike koji su sa njim svo vrijeme saradjivali u vezi sa tim zaključenjem. U odnosu na vansudsko poravnanje od 28.01.2004. godine naveo je da je advokat procesuirao oko 3.950 predmeta, te da to nije bilo procesuirano do kraja zbog već izraženih političkih tenzija, pa je advokat tražio da se njegov uloženi rad isplati u novcu. Zbog toga je pokušao poravnanjem rasteretiti tu stvar, dok se prilike ne srede, te je advokat njegovih 75% prihoda dodatno umanjio u korist opštine, tako da je umanjjenje svedeno umjesto 147.000 na 99.000 eura. Poznato mu je da je opština 2004. godine podnijela tužbu za poništaj vansudskog poravnanja kao i tužbu za proglašenje apsolutne ništavosti ugovora i sporazuma.

Na glavnom pretresu pred istim sudom, optuženi je pojasnio da je opština Herceg Novi u to vrijeme imala samo jednog pravnika sa položenim pravosudnim ispitom, pa su se zato odlučili za angažovanje advokata, koji je iste takve slučajeve radio sa područje opštine Kotor, a poznato mu je da i opština Podgorica angažuje advokate u sličnim slučajevima radi naplate svojih potraživanja. Ponovio je da bi advokatski troškovi na kraju pali na teret onga ko izgubi spor, a kako se očekivalo da će opština svakako dobiti te sporove, bilo je dogovoreno da se isplata advokatu izvrši tek na kraju, dakle po naplati potraživanja od dužnika. Do zaključenja vansudskog poravnanja je došlo zato što je postupak pred sudom potrajao duže, pa je advokat tražio da naplati ono što je radio jer bi dugo čekao do naplate potraživanja. ~~Osim toga, u to vrijeme su se održavali i republički parlamentarni izbori, pa je trebalo sačekati na naplatu da ne protestuje biračko tijelo, jer je procjena bila da je to preveliki udarac za dužnike odnosno građane?~~ Nije imao namjeru da sebi ili drugom pribavi protivpravnu imovinsku korist, jer je jasno iz ugovora što se tu htjelo uraditi. Advokat na kraju nije naplatio ni jedan euro od opštine niti po ugovoru niti po poravnanju. Inače s njim je bio dogovor da postepeno radi i prvo tuži veće dužnike koji imaju dugovanja preko 150,00 eura, a ostale naknadno. Objasnio je da u čl.38 st.1 Statuta opštine stoji da opština donosi budžet i završni račun budžeta, ali da postoji odluka o privremenom utvrđivanju prihoda i rashoda, po kojoj predsjednik opštine utiče na rashode, odnosno izvršenje budžeta. Istakao je da su u opštini vodjeni pregovori i konsultacije u vezi toga kako bi tačno to poravnanje trebalo da glasi, a u svemu tome se savjetovao sa tadašnjim sekretarom opštine L. J.. Advokat Č. je sam inicirao zaključenje ovog ugovora i dostavio je tekst poravnanja, pa su mu oni u opštini više puta vraćali i ispravljali to poravnanje, tražeći druga rješenja sve do ovog konačnog. Na posebno postavljeno pitanje, na koji način je došlo do angažovanja baš konkretnog advokata, odgovorio je da je bio veliki pritisak stanara zgrada da se nešto učini sa zgradama koje imaju neuredna stepeništa, fasade i slično, kojima cure krovovi i podrumi, pa se došlo do toga da stanari treba da plaćaju za to održavanje, te da ima advokat koji je to slično radio u Kotoru. Bez obzira na zaključeno poravnanje advokat je bio u obavezi da završi posao a prihvaćeno je da mu u ratama plaćaju naknadu za njegov do tada uloženi rad, u koliko bi se taj posao naplate odužio. Dakle, zbog toga što je advokat ipak trebao da završi posao, a da se opština na kraju naplati od dužnika, smatra da nije bila potrebna saglasnost za zaključenje poravnanja. Pojasnio je da nije izvršena analiza koliko bi se zaista moglo naplatiti od dužnika, osim što se uopšteno znalo da potraživanja po tom osnovu iznose oko 500.000 eura. Sa advokatom Č. koji je angažovan na ovim poslovima nije imao nikakav ni lični ni prijateljski odnos, osim što ga je poznavao kao vaterpolistu koji je ranije izgrao za "Jadran". Dodao je da je te 2002. godine planirani budžet bio 2.700.000 eura a danas iznosi 16.000 eura. Smatra da nije zloupotrijebio službeni položaj, nije imao namjeru da sebi ili drugom pribavi protivpravnu imovinsku korist, te da nije izvršio krivično djelo koje mu se stavlja na teret.

Na glavnom pretresu pred Višim sudom, optuženi je ponovio navode odbrane iznijete pred Osnovnim sudom u Herceg Novom, posebno ističući da nije nanio štetu budžetu opštine i smatra da zaključivanjem predmetnog ugovora o poslovnoj saradnji sa adv. Č. nije povrijedio Statut opštine. Na osnovu tog zaključenog ugovora, advokat je Osnovnom sudu u Herceg Novom, podnio predloge za izvršenje i to ukupno 3.926. Medjutim, koliko on zna, opština nije uplatila predujam troškova na ime poštarine, sudske takse, pa su ti predmetni tako stajali i po njima ništa nije radjeno. Medjutim, nije mu poznato zbog čega ta uplata nije izvršena. ~~Ponovio je da su u to vrijeme predstojali republički parlamentarni izbori i vjerovatio je to bio razlog da se ta uplata ne izvrši, ali sprovedena je prema građanima uoči izbora. Nada on takav nalog nije dao, iako je bio predsjednik opštine, a smatra da su takav nalog dali ljudi iz partijske politike.~~ Pošto ti troškovi nijesu plaćeni, ovi predmeti su u sudu stajali, pa izvršenja nijesu sprovedjena, a poznato mu je da je vrlo malo naplate izvršeno. Takodje je ponovio da misli, da nije povrijedio Statut opštine. Naprotiv, smatra da je kao predsjednik opštine bio dužan da preduzme mjere da se obezbijede troškovi na ime održavanja stambenih zgrada, jer su ravni krovovi na zgradama prokišnjavali, trebalo je obnoviti fasade, održavati liftove. Shodno navedenom Ugovoru, opštinski organi su trebali advokatu Č. da dostave određene podatke kao npr. ime i prezime dužnika, njihove adrese, matični broj, iznos duga i dr. Medjutim, kako nije došlo do realizacije ovog Ugovora i to zbog zastoja u plaćanju navedenih troškova Osnovnom sudu Herceg Novi, on je sa advokatom Č. zaključio poravnanje i to na njegov predlog, koji je on (tj. optuženi) predhodno odbio, ali na kraju ipak prihvatio da se poravnanje zaključi. Navodi da je prije zaključenja poravnanja pogledao odredbe Statuta opštine, pa je smatrao da ima pravo da zaključi takvo, vansudsko poravnanje. Prilikom zaključenja predmetnog poravnanja, po kojem je advokatu trebalo isplatiti 99.000 eura i to u mjesečnim iznosima oko 1.600 eura za pet godina, računao je da će se vršiti naplate navedenih potraživanja preko suda od ovih 3.926 dužnika. Smatrao je da na taj način opština neće biti oštećena i da će se naplaćivanjem potraživanja od dužnika, obezbjeđivati sredstva za isplatu navedenih mjesečnih iznosa advokatu Č.. Kazao je još da je bio upoznat sa odredbama Statuta kojima su regulisana njegova prava i obaveze kao predsjednika opštine, pa je smatrao da je imao ovašćenja da zaključi navedeni Ugovor o poslovnoj saradnji sa advokatom Č., kao i predmetno poravnanje. Dodao je još da je kasnije inicirao da se raskine ugovor i poništi poravnanje sa advokatom Č., kada je vidio da se nerealizuje predmetni posao. Inače poznato mu je da je potom advokat Č. podnio tužbu protiv optuženih zbog toga što nije došlo do realizacije zaključenog Ugovora. Naveo je još da je od momenta kada je sa advokatom Č. uspostavljen prvi kontakt radi zaključenja ugovora, pa dok je Ugovor zaključen, prošlo 2 do 3 mjeseca te da ga za to vrijeme niko od opštinskih službi nije upozorio da je takav ugovor štetan za opštinu. Inače sa sadržinom Ugovora prije njegovog zaključenja bila je upoznata L. J. kao sekretar Skupštine koja mu je davala određena tumačenja i mišljenja da je takav ugovor prihvatljiv za opštinu. Na posebno postavljeno pitanje da li je predmetnim Ugovorom bilo predviđeno da advokat Č. snosi određene posledice ako ne ispuní neke svoje ugovorene obaveze imajući u vidu da se radi o kratkim rokovima zastarjelosti potraživanja te mogućnost da advokat ne bi izvršio naplatu, odgovorio je da tako nešto u ugovoru, kada su u pitanju obaveze advokata nije bilo predviđeno, dodajući još, koliko mu je poznato advokat nije imao propusta kada je u pitanju procesuiranje predloga za izvršenje, a što se tiče nekih drugih propusta, zna da advokat nije došao na par zakazanih ročišta u Osnovnom sudu u Herceg Novom, usled čega je on zatim inicirao poništenje zaključenog vansudskog poravnanja. Na kraju u završnoj riječi optuženi je izjavio da nije prekršio odredbe Statuta opštine, nije imao umišljaj da bilo kome pribavi korist, da je postupao kao "dobar domaćin", da je htio da se naplate potraživanja koja su zastarijevala u kratkom roku, te da se ne osjeća krivim za krivično djelo stavljeno mu na teret.

Branilac optuženog u završnoj riječi je naveo da njegov branjenik nije iskoristio svoj službeni položaj u namjeri da advokatu Č. pribavi korist, niti je prekoračio svoja službena ovlašćenja. On je samo izvršavao Zakon o etažnoj svojini i opštinske odluke i u konkretnom slučaju se nije radilo o zaduženju

opštine u smislu čl.38 tač.7 Statuta, pa nije ni bila potrebna saglasnost Skupštine opštine za ovaj posao. Optuženi je postupao u najboljoj namjeri da naplati zakonske obaveze stanara i dopuni budžet opštine za iznos od oko 500.000 eura. Predlozi za izvršenje radi naplate potraživanja povučeni su od strane novog predsjednika opštine, a razlog povlačenja je bio političke prirode. Za ovo krivično djelo potreban je direktan umišljaj koji se odnosi na svijest i volju da se drugome pribavi korist, a u konkretnom slučaju ne radi se o pribavljanju koristi advokatu Č., jer je on trebao da uloži svoj rad, a u obavljanju posla je bio spriječen, ali ne od strane optuženog već od drugih faktora u opštini Herceg Novi. Konačno je predložio da sud njegovog branjenika oslobodi od optužbe.

Sud je na pretresu proveo dokaze: na saglasan predlog stranaka pročitao iskaze ranije iskaze svjedoka, i to: M. B. sa zapisnika pred istražnim sudijom Osnovnog suda Herceg Novi od 26.01.2007. godine, na zapisniku o glavnom pretresu pred istim sudom od 21.01.2008. godine, i na zapisniku o glavnom pretresu pred Višim sudom u Podgorici od 12.02.2010. godine, iskaz svjedoka L. J. dat na zapisniku o glavnom pretresu pred ovim sudom od 16.03.2010. godine, iskaz svjedoka Č. D. dat na zapisniku pred istražnim sudijom Osnovnog suda u Herceg Novom od 8.12.2006. godine i na zapisniku o glavnom pretresu pred ovim sudom od 18.06.2010. godine, te čitanjem iskaza ovlaštenog predstavnika Opštine Herceg Novi L. Z. dat na zapisniku pred istražnim sudijom Osnovnog suda u Herceg Novom od 7.12.2006. godine, na zapisniku o glavnom pretresu kod istog suda od 21.10.2008. godine i na zapisniku o glavnom pretresu pred Višim sudom od 12.11.2010. godine, pročitao ugovor o poslovnoj saradnji zaključen dana 25.07.2002. godine između opštine Herceg Novi i Č. D. advokata iz Kotora, vansudsko poravnanje zaključeno između opštine Herceg Novi i advokata D. Č. dana 28.01.2004. godine, Statut Opštine Herceg Novi (Sl. list RCG – Opštinski propisi br. 1/96) i Odluku o izmjeni Statuta opštine, tužbu opštine Herceg Novi br.35/04 od 25.03.2004. godine protiv adv. Č. D. iz Kotora radi poništaja vansudskog poravnanja, odgovor na tužbu podnesen od strane adv. M. Č. na tužbu Opštine Herceg Novi protiv tuženog Č. D., od 01.11.2004. godine, tužbu opštine Herceg Novi pos.br. 02-7-P36/05 od 25.10.2005. godine protiv Č. D. adv. iz Kotora, radi proglašenja apolutno ništavim Ugovora o poslovnoj saradnji zaključenog između opštine Herceg Novi i Č. D., tužbu adv. Č. D. podnesenu protiv opštine Herceg Novi od 23.12.2003. godine radi naknade štete, Odluku o načinu finansiranja i održavanju zajedničkih djelova stambenih zgrada, Odluka o obrazovanja savjeta predstavnika skupštine vlasnika osnovnih djelova stambenih zgrada od 26.03.1996. godine, Predloge za izvršenje i to: predlog za izvršenje koji glasi na ime R. S. od 24.11.2002. godine i predlog za izvršenje koji glasi na dužnika V. Đ. od 12.01.2003. godine, Odluku opštine Herceg Novi – Predsjednika posl.br.01-2-742/02 od 25.12.2002. godine, Presudu Osnovnog suda Herceg Novi P.br. 460/05 od 26.09.2008. godine, sa klauzulom pravosnažnosti do 17.07.2009. godine, kao i presudu Višeg suda Kž.br.3056/08 od 17.07.2009. godina, a koja je donesena po žalbi na navedenu presudu Osnovnog suda, Presudu Osnovnog suda Herceg Novi P.br. 908/2009-3 od 15.01.2010. godine sa klauzulom pravosnažnosti, kao i presuda Višeg suda u Podgorici Kž.br. 1077/10-03 od 20.05.2010. godine, dopis Osnovnog suda Herceg Novi osnovni br. Su 33/10 od 14.10.2010. godine, rješenje Osnovnog suda Herceg Novi osnovni br. I 1576/02 od 30.12.2005. godine, dopis Opštine Herceg Novi - Glavnog administratora br.01-2-032-50/10 od 29.09.2010. godine, dopis Javnog komunalno - stambenog preduzeća Herceg Novi br.2773 od 24.09.2010. godine, dopis Opštine Herceg Novi – Sekreterijata za društvene djelatnosti i opštu upravu br.02-2-27/2010 od 25.03.2010. godine, izvod iz kaznene evidencije za okrivljenog dostavljen od Uprave policije PJ Herceg Novi br. 03-245/10-3373 od 23.06.2010. godine.

Svjedok M. B., u svojoj izjavi je naveo da je on direktor JP "Komunalno stambeno" Herceg Novi Opština Herceg Novi, a na osnovu Zakona o etažnoj svojini u januaru 2000. godine formiran je poseban opštinski fond za investiciono održavanje zajedničkih djelova zgrada. Nakon toga oni u JP "Komunalno - stambenom" sa opštinom su postigli sporazum da oni u preduzeću obavljaju administrativne poslove,

što je podrazumijevalo štampanje i distribuciju računa i evidenciju računa. Sredstva su uplaćivana na poseban opštinski račun isključivo preko banke i pošte. Komunalno stambeno preduzeće taj fond nikada nije koristilo. Sredstva iz tog fonda su korišćena za sanaciju zajedničkih djelova zgrada u skladu sa zakonom, a svaka zgrada je mogla da koristi samo svoja sredstva u okviru fonda, jer je postojala evidencija o visini sredstva za svaku zgradu posebno. Dalje je naveo da u odnosu na Ugovor koji je zaključio predsjednik opštine sa advokatom Č. radi naplate potraživanja od građana na ime investicionog održavanja zgrade, nije mu poznato na koji način je taj Ugovor zaključen, niti su mu poznate okolnosti koje su pratile zaključenje ovog ugovora, ali zna da njihovo preduzeće - "Komunalno stambeno" nije moglo da sačini ovaj ugovor, jer oni nijesu bili vlasnici pomenutog opštinskog fonda, već je to bila opština, a poznato mu je da iz ovog opštinskog Fonda za investiciono održavanje zgrade, ništa od novca nije plaćeno advokatu po osnovu predmetnog Ugovora, niti su advokat kao ni opština tražili da se iz ovog Fonda izvrši bilo kakava isplata advokatu. Dalje je kazao da su oni u Komunalno zanatskom preduzeću vezano za ove naplate bili dobili nalog od tadašnjeg predsjednika opštine - optuženog Č. Dj., da dostave dokumentaciju za stanare - dužnike koji su dugovali više od 20 eura. Zato što su oni sa tog spiska dužnika kojih je bilo oko 3.900, uzeli podatke sa njegovih finansijskih kartica, pa su oni te podatke koje se odnose na njihova imena i prezimena, iznos duga i slično, dostavljali Opštini. Kazao je još da je, koliko mu je poznato u decembru 2004. godine donijet novi zakon o etažnoj svojini, po kojem više nije bio predviđen ovakav način prikupljanja sredstava za održavanje zajedničkih djelova zgrada, već po novom zakonu propisano da skupštine stanara same prikupljaju sredstva i otvaraju svoj žiro račun kod banke za ta sredstva. To je novim zakonom izmijenjeno zbog toga što dotadašnji način naplate preko opštinskog fonda nije funkcionisao, bilo je jako puno problema oko te naplate i poznato mu je da je naplaćivano svega 25 do 30% ovih obaveza.

Ovlašćeni predstavnik opštine Herceg Novi L. Z., u svojoj izjavi je naveo da je advokat Č. od strane opštine bio angažovan radi naplate spornih potraživanja, te da je u opštini postojala pravna služba koja se bavila zastupanjem opštine, a u toj službi su radila dva pravnika sa položenim pravosudnim ispitom i to S. M. i J.S.. Advokat je angažovan vjerovatno zbog obima poslova koje su ove pravnice imale u službi, kao i sigurnosti realizacije predmetnih potraživanja, jer ako se angažuje advokat postoji veća sigurnost naplate. Što se tiče efekta angažovanja advokata, taj efekat je bio veoma slab, čak se nije insistiralo da se nastavi postupak naplate po predlozima za izvršenje, već na protiv, insistiralo se da se predlozi za izvršenje protiv tih građana povuku, pa su ti predlozi povučeni. To faktički znači da gotovo nije bilo nikakvog efekta angažovanja advokata Č. na tim poslovima tj. poslovima naplate ovih potraživanja od građana. Dalje je naveo da je opština Herceg Novi nakon zaključenja navedenog Ugovora i vansudskog poravnanja, pokušala da spriječi nastanak štete, te podnijela tužbu nadležnom sudu za poništaj vansudskog poravnanja i Ugovora. U tim predmetima sudski postupci su pravosnažno okončani i to na način što su tužbeni zahtjevi opštine odbijeni. Inače prije nego što je pravosnažno odlučeno po ovim tužbama opštine, adv. Č. je podnio tužbu radi naplate novčanog potraživanja po osnovu zaključenog ugovora. Kazao je još da sada u Opštini Herceg Novi umjesto Pravne službe postoji Direkcija za imovinu, koja je osnovana 01.09.2004. godine, u kojoj rade 4 pravnika sa položenim pravosudnim ispitom, pa bi sada ove poslove umjesto advokata oni radili, mada i sada u Opštini postoje neki predmeti u kojima su ranije angažovani advokati, te isti kasnije (tj. nakon formiranja Direkcije za imovinu), nastavili da rade u tim započetim predmetima. Na posebno postavljeno pitanje kazao je da mu nije poznato na osnovu kojih kriterijuma je odabran adv. Č. u konkretnom slučaju. ~~Na glavnom pretresu je navedeno da u ime opštine Herceg Novi ne pridružuje krivičnom godišnjem izvještaju optuženog, niti da mu je poznato na osnovu kojih kriterijuma je odabran adv. Č. u konkretnom slučaju.~~

Svjedok L. J., u svojoj izjavi je navela da radi u opštini Herceg Novi od 2000. godine, kada je stupila na funkciju sekretara Skupštine opštine, koje poslove je obavljala do novembra 2003. godine. Nakon toga je prešla da radi na normativnim poslovima koje poslove je obavljala do 2007. ili 2008. godine da bi

zatim prešla na radno mjesto savjetnika za pravne poslove predsjednika opštine, a od 01.01.2010. godine radi kao rukovodilac za kadrove. Dakle, kada je zaključen Ugovor o poslovnoj saradnji sa advokatom Č., bila je sekretar Skupštine opštine. Kao sekretar bila je odgovorna za zakonitost akta koji se dostavljaju na razmatranje Skupštini opštine, a što se tiče samih akata koje donosi odnosno zaključuje predsjednik opštine, za te akte nije odgovorna. No smatra da su svi saradnici predsjednika, među kojima i sekretar skupštine opštine, pravna služba i ostali sekretari sekretarijata odgovorni u domenu svih poslova, a koji se tiču nadležnosti predsjednika opštine. Što se tiče samog ugovora o poslovnoj saradnji sa advokatom Č. oni u opštini su vršili neke sitne korekcije teksta tog Ugovora. Ona je bila upoznata sa tim i nije primijetila da je taj Ugovor bio protivpravan ili štetan za opštinu. Mišljenja o ovom Ugovoru i njegovj korekciji davali su, kao ona, tako Sekretar sekretarijata za komunalne poslove C. S., direktor Komunalno stambenog preduzeća M. B. i ne sjeća se ko je još davao mišljenje. Što se tiče vansudskog poravnanja, ona o tom poravnanju ništa ne zna, jer kada je zaključen, radila je na drugom radnom mjestu. Inače nije joj poznato kakvi su bili efekti zaključenja ovog ugovora o poslovnoj saradnji, tj. da li je došlo do realizacije ovih potraživanja. Na posebno postavljeno pitanje, kazala je kada je u pitanju isplata iz budžeta opštine shodno Sekretarijatu, predsjednik je prije potpisivanja Ugovora, trebao da dobije saglasnost Skupštine opštine, a saglasnost je zavisna od visine iznosa isplate iz budžeta, a kako se ovdje radilo o većem iznosu, potrebna je bila saglasnost Skupštine. S obzirom da se u konkretnom slučaju radilo o velikom broju predmeta radi naplate potraživanja, sigurno je da pravna služba opštine u kojoj je u to vrijeme radio samo jedan pravnik, to nije mogla efikasno da realizuje, pa se zbog toga nametala potreba za angažovanje advokata.

Svjedok Č. D., u svojoj izjavi je naveo da je početkom 2000. godine uspostavio poslovnu saradnju sa javnim preduzećem "Čistoća" iz Kotora radi utuživanja tj. sudske naplate potraživanja koje je ovo preduzeće imalo od svojih dužnika. Za navedeno preduzeće je predao preko 2.300 predmeta za izvršenje na osnovu vjerodostojne isprave i rezultati naplate su bili izvanredni. Kasnije je takav vid saradnje uspostavio sa "Vodovodom" i kanalizacijom" iz Kotora, kao i sa "Javnim komunalnim preduzećem" Herceg Novi i Javnim preduzećem "Čistoća" iz Herceg Novog. Zato imajući veliko iskustvo na takvim poslovima, ponudio je 2002. godine predstavnicima opštine Herceg Novi, mogućnost uspostavljanja poslovne saradnje, na način što, ukoliko oni nemaju mogućnosti da samostalno naplate svoja potraživanja za investiciono održavanje stambenih zgrada, da uspostavi saradnju, tako što bi on odradio taj posao. Zbog toga su se nekoliko puta sastajali i razgovarali o uslovima i načinu uspostavljanja potencijalne saradnje. Sve informacije koje su postojale u to vrijeme, govore su da opštinske službe apsolutno nijesu u mogućnosti da realizuju ovakvu vrstu posla. To mu je osim optuženog Č. Dj. potvrdila i L. J., kao i još nekoliko lica sa kojima se na tim sastancima srijetao, a čijih se imena više ne sjeća. U predlogu Ugovora o poslovnoj saradnji je bilo navedeno, da opština njemu ništa ne duguje za rad dok se ne izvrši naplata a po izvršenoj naplati da 25% troškova po advokatskoj tarifi pripada opštini, a 75% njemu. Ovaj ugovor je zaključen, pa je on ispunio svoje obaveze jer su procesuirani svi predmeti za koje je od opštine dobio dokumentaciju. Od strane opštine postojala je obaveza da dva puta mjesečno dostavljaju potrebne podatke za dužnike protiv kojih se podnose predlozi za izvršenje. Međutim, opština je prestala da ispunjava tu svoju obavezu, pa je samim tim on bio onemogućen da svoj dio posla dovede do kraja. Osim toga, opština je od dužnika naplaćivala sredstva koja su potraživana, a njemu nikada ni jedan eur nije prebačen na ime pripadajućeg dijela za svoje troškove. Više puta je postavljao pitanje što se sa tim uplatama dešava, ali odgovar nije dobijao, pa kako nije dobio svoj "honorar" ili makar dio istog, nije imao drugu mogućnost sem da protiv opštine Herceg Novi podnese tužbu za naknadu štete. Kako je odštetni zahtjev iz tužbe iznosio približno 150.000 eura, koji je opština bila dužna da mu plati odjednom, on je kao još jedan dokaz dobre volje i saradnje, ponudio tadašnjem predsjedniku opštine - optuženom Č. Dj., da naprave vansudsko, a kasnije i sudsko poravnanje. Predsjednik opštine Č. je pristao pa su zaključili vansudsko poravnanje po kojem je opština trebala da

mu isplati dug u iznosu od 99.000 eura raspoređenih na 60 mjeseci, odnosno 5 godina. Kasnije u usmenim telefonskim kontaktima sa optuženim Č. i L. J. više puta je imao uvjerenja da će biti zaključeno i sudsko poravnanje, ali na zadnjem ročištu u sudu Herceg Novi, predstavnik opštine se nije pojavio, pa do zaključenja sudskog poravnanja nije ni došlo. Dalje je pojasnio da dugovani iznos koji opština Herceg Novi ima prema njemu iznosi 147.225 eura, koji se odnosi na obavljene posao po advokatskoj tarifi, umanjen za 25%, kako je to i predviđeno Ugovorom između njega i opštine.

Na glavnom pretresu od 18.06.2010. godine ovaj svjedok je još dodao da mu nije poznato kakvi su finansijski efekti pokretanja izvršnog postupka kod Osnovnog suda u Herceg Novom, a podnio je nešto manje od 4.000 predloga za izvršenje protiv dužnika. Od nekih službenika opštine je saznao da je nakon podnošenja predloga za izvršenje, veliki broj građana platio svoja dugovanja. Međutim, kada je umjesto optuženog Č. Dj. izabran novi predsjednik opštine, svi podneseni predlozi za izvršenje su povučeni, čime je opština Herceg Novi pretrpjela veliku štetu. Nakon dolaska novog predsjednika, protiv njega (tj. protiv ovog svjedoka) je čak bila podnesena krivična prijava, da je navodno zbog zaključenja predmetnog ugovora i poravnanja počinio krivično djelo, i ta krivična prijava je svakako bila odbačena. Inače smatra da je zaključen Ugovor o poslovnoj saradnji bio u obostranom interesu. Pošto mu Komunalno - stambeno preduzeće odnosno opština Herceg Novi koja je njegov osnivač, nije dostavila potrebne podatke kao npr. o uplaćenju sudskog taksi, uplaćenim troškovima po AT, te da li je koji dužnik platio dug ili dio duga, to nije mogao dalje da radi, pa se ugovor smatrao raskinutim, te je o raskidu ugovora dopisom obavijestio Opštinu Herceg Novi i Komunalno stambeno preduzeće, nakon čega je kod Osnovnog suda u Herceg Novom podnio tužbu za naknadu štete u iznosu nešto preko 147.000 eura. Ali i nakon podnošenja tužbe, on je odgovornim licima u Opštini - Č. Dj. i L. J. predložio zaključenje vansudskog, a potom i sudskog poravnanja kako je to već objasnio, da bi sudsko poravnanje kao takvo predstavljalo izvršnu ispravu i da bi se shodno tako zaključenom sudskom poravnanju isplata navedenog iznosa njemu od strane opštine izvršila u ratama. Međutim, kako u opštini nijesu prihvatili da se zaključi sudsko poravnanje, on je po već podnijetoj tužbi nastavio postupak za naknadu štete radi naplate duga koji iznosi nešto preko 147.000 eura, kao i naplatu troškova postupka što ukupno čini iznos oko 150.000 eura, a koji dug će, kako navodi, sa kamatom, s obzirom na protek vremena, iznositi oko 220.000 eura. Smatra da će ovaj dug sigurno biti naplaćen pošto je u međuvremenu parnični postupak za naknadu štete po njegovoj tužbi već pravosnažno okončan. Dodao je još da je opština Herceg Novi bila podnijela i tužbu za poništaj Ugovora o poslovnoj saradnji i za poništaj Poravnanja ali je taj postupak završen na način što je tužbeni zahtjev opštine odbijen.

Iskaze saslušanih svjedoka kao i ovlaštenog predstavnika opštine Herceg Novi sud prihvata, nalazeći da su objektivni i uvjerljivi, jer nijesu osporeni drugim dokazima, stoje u skladnoj međusobnoj vezi, a u bitnim elementima stoje i u skladnoj vezi sa odbranom optuženog.

Iz Ugovora o poslovnoj saradnji koji je kao dokaz izveden na glavnom pretresu, i na čiju sadržinu nije bilo primjedbi, utvrđuje se da je isti zaključen dana 25.07.2002. godine između opštine Herceg Novi, koju zastupa predsjednik Skupštine opštine Dj. Č. i advokata iz Kotora Č. D..

Iz vansudskog poravnanja od 28.01.2004. godine, na koji također nije bilo primjedbi, utvrđuje se da je isto zaključeno dana 28.01.2004. godine između Opštine Herceg Novi koju zastupa predsjednik Opštine Č. Dj. i adv. Č. D., a iz istog dalje slijedi da je zaključeno na osnovu predhodno navedenog Ugovora o poslovnoj saradnji, te da opština po navedenom Ugovoru na ime obavljenog posla treba advokatu Č. da isplati iznos od 147.225,00 eura, za koji se konstatuje da među ugovaračima nije sporan.

Iz tužbe opštine Herceg Novi protiv adv. Č. D. iz Kotora, utvrđuje se da je ista podnesena 25.10.2005. godine radi proglašenja apsolutno ništavnim navedenog Ugovora o poslovnoj saradnji i predmetnog Poravnanja, a za presude Osnovnog suda u Herceg Novom posl. br. P 460/05 od 26.09.2008. godine koja je postala pravosnažna dana 17.07.2009. godine, utvrđuju se da je provedeni tužbeni zahtjev odbijen.

Iz tužbe adv. Ćirković Duška kao tužioca od 23.12.2003. godine protiv tužene Opštine Herceg Novi, utvrđuje da je ista podnesena radi naknade štete zbog neustupanja obaveza iz Ugovora o poslovnoj saradnji, a iz presude Osnovnog suda iz Herceg Novog P.br.908/2009-03 koja je postala pravosnažna 20.05.2010. godine utvrđuje se da je usvojen navedeni zahtjev te obavezana Opština Herceg Novi da tužiocu Č. D. na ime naknade štete isplati iznos od 147.225,00 eura sa zakonskom kamatom od 26.12.2003. godine kao dana podnošenja tužbe do isplate.

Iz rješenja Osnovnog suda Herceg Novog Posl.br. I 1576/02 od 30.12.2005. godine, utvrđuje se da su predlozi za izvršenje radi naplate duga, na ime investicionog održavanja, izvršenog povjerioca opštine Herceg Novi, povučeni, te postupak protiv izvršnih dužnika, u cjelini obustavljen, a iz dopisa Javnog "Komunalno - stambenog" preduzeća Herceg Novi, br.2773 od 24.09.2010. godine, utvrđuje se da su od dužnika utuženih po osnovu Ugovora o poslovnoj saradnji, zaključenog između opštine Herceg Novi i adv. Č.D. iz Kotora, u februaru 2003. godine, svega 4 dužnika uplatila obaveze na ime investicionog održavanja i to: V. M. glavni dug od 114,04 eura i troškove postupka od 50,00 eura, V. M. glavni dug od 92,36 eura i troškove postupka od 50,00 eura, Č. S. glavni dug od 99,04 eura i troškove postupka od 50,00 eura i K. M. glavni dug od 114,04 eura i troškove postupka od 50,00 eura.

Iz predloga za izvršenje podnijetih od strane adv. Č. Osnovnom sudu Herceg Novi u koje je sud izvršio uvid i to: predloga koji glasi na ime izvršnog dužnika R. S. od 24.11.2002. godine, i predloga koji glasi na ime izvršnog dužnika V. Dj. od 12.01.2003. godine, utvrđeno je da su predlozi protiv izvršnih dužnika podnošeni na istovjetnom obrascu, na kojem su navedeni samo lični podaci dužnika sa iznosom duga.

Iz odluke predsjednika Opštine Herceg Novi br.1-2-742/02 od 25.12.2002. godine, utvrđuje se da je ovom odlukom naloženo direktoru Javnog komunalno - stambenog preduzeća Herceg Novi da dostavi Pravnoj službi opštine Herceg Novi svu potrebnu dokumentaciju - ovjerene finansijske kartice za utuženje svih obveznika plaćanja naknada za investiciono održavanje stambenih zgrada, sa dugovanjima većim od 20 eura.

Nadalje, u dopisu Opštine Herceg Novi - Sekretarijata za društvene djelatnosti u opštu upravu br.02-2-27/2010 od 25.03.2010. godine, konstatuje se da je na dan 25. jula 2002. godine u Pravnoj službi opštine Herceg Novi, na poslovima zastupanja bilo zaposleno samo jedno lice kao dipl. pravnik sa položenim pravosudnim ispitom i to J. S., a iz dopisa Opštine Herceg Novi - glavnog administratora br.01-2-032-50/10 od 29.09.2010. godine slijedi da je isplata naknada advokatima (na ime zastupanja opštine) dozvoljeno samo iz budžetskih sredstava.

Iz Statuta Opštine Herceg Novi ("Sl. list RCG" br.1/96), slijedi između ostalog da su ovim aktom određena prava i obaveze predsjednika Opštine, kao i nadležnost Skupštine Opštine (čl.45 i čl.38 Statuta).

Navedene pisane dokaze koji su izvedeni na glavnom pretresu, sud prihvata, jer na iste nije bilo primjedbi i njihova sadržina ničim nije dovedena u pitanje.

Nakon sprovedenog postupka, cijeneći navode optužbe, odbranu optuženog i rezultat izvedenih dokaza sud je utvrdio da je optuženi izvršio krivično djelo koje mu se stavlja na teret.

Naime, nesporna je činjenica da je optuženi Č. Dj. dana 25. jula 2002. godine u Herceg Novom, kao službeno lice - predsjednik Opštine Herceg Novi, sa adv. Č. D. iz Kotora zaključio Ugovor o poslovnoj saradnji, koji je kod Opštine Herceg Novi zaveden pod br.01-2-456/2. Navedenim ugovorom optuženi je adv. Č. angažovao da u ime Opštine Herceg Novi utužuje vlasnike stanova zbog neplaćenih naknada za investiciono održavanje zgrada, na teritoriji Opštine Herceg Novi. Ove činjenice kao nesporne sud je utvrdio na osnovu sadržine predmetnog Ugovora, te navoda odbrane samog optuženog, iskaza ovlaštenog predstavnika Opštine Herceg Novi L. Z., kao i iskaza svjedoka Č. D. i L. J., čiji iskazi stoje u skladnoj međusobnoj vezi, na iste nije bilo primjedbi i sud ih kao takve prihvata. Takodje je nesporna činjenica da je Opština Herceg Novi imala pravnu službu koja je obavljala poslove zastupanja Opštine, i u kojoj je bio zaposlen pravnik sa položenim pravosudnim ispitom, što ukazuje da je ta služba bila osposobljena za obavljanje poslova koji su bili predmet ugovora zaključenog sa adv. Č.. Istina je da je u toj pravnoj službi Opštine, radio samo jedan pravnik sa položenim pravosudnim ispitom (tj. pravnik koji je kvalifikovan za vršenje tih poslova), a što se utvrđuje iz dopisa Opštine Herceg Novi - Sekretarijata za društvene djelatnosti u opštu upravu 02-2-27/2010 od 25.03.2010. godine u kojem se konstatuje da je u Pravnoj službi Opštine Herceg Novi na poslovima zastupanja u to vrijeme (tj. u vrijeme zaključenja predmetnog ugovora), bilo zaposleno samo jedno lice - pravnik sa položenim pravosudnim ispitom. Medjutim, bez obzira na tu činjenicu, a imajući u vidu prirodu poslova za koje je od strane optuženog angažovan adovakt, tj. da se radi o jednostavnom pravnom poslu - utuživanju građana koji nijesu izmirivali svoje obaveze prema Komunalno - stambenom preduzeću, sasvim je logično da je Pravna služba Opštine, bez obzira na brojnost lica tj. pravnika sa položenim pravosudnim ispitom (kao kvalifikovanih za te poslove), svakako bila osposobljena za vršenje tako jednostavnih pravnih poslova. Ali i pored toga, optuženi je angažovao adv. Č. zaključujući sa njim predmetni ugovor. Iako se radi o jednostavnim pravnim poslovima čl.5 Ugovora je predvidjeno da adv. Č. pripada 75% ukupnog iznosa advokatskih troškova obračunatih po važećoj Advokatskoj tarifi za svakog procesuiranog dužnika pojedinačno (mada se moglo ugovoriti i 50% po AT), a utuženih građana - dužnika bilo je 3.926, koji su svi pojedinačno utuženi, što sve ukazuje na iznos nagrade predvidjene ugovorom advokatu za tako jednostavan pravni posao. U prilog konstataciji suda da se radi o jednostavnom pravnom poslu (izvršenju na osnovu vjerodostojne isprave), stoji činjenica da su izvršenja podnijeta na tipskim obrascima, na kojima se zavisno od lica - dužnika, mijenjaju samo lični podaci dužnika i iznos duga, što se nesumnjivo utvrđuje iz primjeraka takvih obrazaca - predloga za izvršenje u koje je sud na pretresu izvršio uvid, a čija sadržina takodje nije bila sporna.

Odbrana optuženog, pozivajući se na čl.5 predmetnog Ugovora, ističe da je ugovorom predvidjeno da se isplata advokatu ne vrši unaprijed, već od naplaćenih potraživanja građana, tj. od iznosa koji advokat uspije da naplati. Medjutim, iz čl.12 Ugovora slijedi da se Opština obavezala da dva puta mjesečno dostavlja advokatu izvještaje o uplatama dužnika ili će se u protivnom ugovor smatrati jednostrano raskinutim od strane Opštine i u tom slučaju advokat stiće pravo da naplati 75% nagrade po AT za sve podnijete predloge za naplatu potraživanja građana - dužnika prema JP "Komunalno - stambeno" Herceg Novi, bez obzira da li je naplata potraživanja izvršena. Nesporno je da Opština tu svoju obavezu koja se odnosi na obavještanje advokata o promjenama u finansijskim karticama dužnika nije ispunila, odnosno kako navodi advokat Č. prestala je da ispunjava, čime je advokat, shodno čl.13 pomenutog ugovora stekao pravo automatskog aktiviranja ugovorene naplate (a to je 75% AT za sve predmete pojedinačno, kojih je bilo 3.926), bez obzira na činjenicu da li je dug od dužnika naplaćen ili ne. Sve ove činjenice u svojoj ukupnosti, ukazuju da je optuženi, zaključivanjem predmetnog ugovora sa advokatom Č., očigledno imao namjeru da ovom advokatu pribavi korist. Ovakav zaključak posebno

proističe iz sledećih nespornih činjenica: da se radi o jednostavnim pravnim poslovima (sa tipskim podnescima), da je Opština Herceg Novi imala stručnu osposobljenu pravnu službu za vršenje takvih (posebno tako jednostavnih pravnih poslova), da je i pored toga optuženi za te poslove angažovao advokata Ćirkovića, da je sa advokatom ugovorio da mu pripada 75% AT za svakog pojedinog dužnika (i ako je taj iznos po važećoj AT mogao biti znatno manji i iznositi 50% AT), te činjenice da je ugovorom predviđeno da u slučaju ako Opština ne bude uredno - dva puta mjesečno advokatu dostavljala podatke o promjenama stanja na finansijskim karticama dužnika, da se automatski aktivira naplata cjelokupne nagrade advokatu - 75% AT za svakog pojedinog dužnika (kojih je bilo 3.926) bez obzira da li je od dužnika naplaćen dug. Kada se sve to ima u vidu, te činjenica da ugovorom nije bilo predviđeno da će advokat snositi bilo kakve posledice u slučaju neispunjenja ili neurednog ispunjenja nekih od svojih ugovorenih obaveza (a po iskazu samog optuženog advokat se nije uredno odazivao na neka ročišta), onda je nesumnjiv prednji zaključak suda da je optuženi imao namjeru da advokatu Ć. pribavi imovinsku korist.

Nakon zaključenja navedenog ugovora, po osnovu kojeg su od adv. Ć. podneseni predlozi za izvršenje protiv 3.926 dužnika, čime je optuženi zasnovao potraživanje prema Opštini u velikom iznosu, isti je sa adv. Ć. dana 28.01.2004. godine zaključio vansudsko poravnanje kojim je adv. Ć. priznao dug Opštine za pokretanje postupka protiv 3.926 dužnika i to u iznosu od 147.225 eura, te obavezao Opštinu da na ime tog duga mjesečno, počev od 01.02.2003. godine fiksno, najkasnije do petog dana u mjesecu adv. Ć. uplaćuje neto iznos od 1.650,00 eura uvećan za troškove PDV -a što bi ukupno iznosilo 99.000 eura i 16.830 eura na ime PDV -a, a u koliko prekorači rok za uplatu mjesečnih iznosa, da Opština advokatu isplati cjelokupan iznos od 147.225 eura. Prednje se utvrđuje na osnovu predmetnog - vansudskog poravnanja zaključenog između Opštine Herceg Novi i adv. Ć. koji je kod Opštine Herceg Novi zaveden dana 28.01.2004. godine pod brojem 01-2-22/04, čija sadržina (tj. sadržina poravnanja) nije sporna, kao i iskaza samog optuženog i svjedoka - adv. Ćirkovića, koji su potvrdili da je Poravnanje navedene sadržine zaključeno, a isto su potpisali adv. Ć. D. i optuženi Ć. Dj. za Opštinu Herceg Novi. Zaključujući navedeno Poravnanje optuženi je znao da je samo neznatan broj utuženih dužnika uplatio dugovanje (ukupno uplatu izvršila samo 4 dužnika kako se to utvrđuje iz dopisa Javnog "Komunalno - stambenog" preduzeća Herceg Novi br.2773 od 24.09.2010. godine), ali je optuženi za te poslove, koje je mogla da obavi pravna služba Opštine angažovao advokata te sa advokatom ugovorio nesrazmjernu naknadu za njegov rad.

Zaključujući navedeni Ugovor o poslovnoj saradnji, a potom i Vansudsko poravnanje, optuženi je kao službeno lice - predsjednik Opštine Herceg Novi protivpravno iskoristio svoj službeni položaj i prekoračio granicu svog službenog ovlašćenja propisanog u čl.45 Statuta Opštine, sve u namjeri da drugom tj. adv. Ć., a na štetu Opštine Herceg Novi pribavi imovinsku korist koja prelazi iznos od 30.000 eura. Da je optuženi u konkretnom slučaju prekoračio granicu svog službenog ovlašćenja, utvrđuje se iz sadržine čl.45 Statuta Opštine Herceg Novi u kojem članu su propisana ovlašćenja predsjednika Opštine (koju funkciju je optuženi vršio u to vrijeme), a sam optuženi u svojoj odbrani na glavnom pretresu ističe da su mu bila poznata njegova prava i obaveze koje proističu iz Statuta opštine. U navedenom članu Statuta određena su prava i dužnosti predsjednika Opštine, pa slijedi da optuženi kao predsjednik Opštine nije imao pravo da zaključi navedeni Ugovor o poslovnoj saradnji odnosno Vansudsko poravnanje kojima je zasnovao predmetno potraživanje prema Opštini. O zaduživanju Opštine, shodno čl.38 tač.7 Statuta, odlučuje Skupština Opštine što znači da navedeni Ugovor o poslovnoj saradnji kao i Vansudsko poravnanje kojim su zasnovana potraživanja adv. Ćirkovića prema Opštini Herceg Novi, optuženi nije imao pravo da zaključi, a isti je to učinio bez saglasnosti Skupštine Opštine koja je nadležna da odlučuje o zaduživanju Opštine.

Sud je imao u vidu navode odbrane da bi se naplatom predmetnih potraživanja budžet opštine povećao za iznos potraživanja (koja su iznosila oko 500.000 eura), te da je u tom cilju optuženi kao predsjednik opštine imao pravo da zaključi navedeni Ugovor o poslovnoj saradnji i poravnanje bez saglasnosti skupštine opštine jer se saglasnost skupštine traži samo kada se za pravni posao moraju angažovati sredstva iz budžeta opštine. Međutim, prednje navode odbrane sud ne prihvata i to iz sledećih razloga: optuženi je u ime opštine ušao u poslovni angažman sa advokatom bez ikakve predhodne procjene i analize opravdanosti i finansijskih afekata takvog posla (nema dokaza da je takva analiza izvršena niti to ističe optuženi), jer bi u suprotnom morao zaključiti da se svi podnijeti predlozi za izvršenje neće naplatiti, a što se utvrđuje iz Izveštaja JP "Komunalno stambeno" da je od 3.926 dužnika u februaru 2003. godine samo njih 4 izvršilo uplatu duga po osnovu podnijetih predloga za izvršenje. Uz to, po ocjeni ovog suda optuženi je prilikom zaključivanja Vansudskog poravnanja sa adv. Č. morao imati saglasnost opštine, jer je ovim vansudskim poravnanjem stvorena direktna obaveza za opštinu prema advokatu obavezivanjem opštine da advokatu mjesečno isplaćuje po 1.650,00 eura bez PDV -a u narednih 5 godina, bez obzira što potraživanja koja su predmet Ugovora o poslovnoj saradnji nijesu naplaćena od dužnika u postupku izvršenja. Sem toga, u dopisu Opštine Herceg Novi - Glavnog administratora br.01-2-032-50/10 od 29.09.2010. godine stoji da je isplata naknade advokatima dozvoljena samo iz budžetskih sredstava, što sve ukazuje da je za zaključenje predmetnog Vansudskog poravnanja sa adv. Č. kojim se zasniva navedena finansijska obaveza opštine, shodno čl.45 Statuta opštine, bila obavezna saglasnost skupštine opštine, koje saglasnosti u konkretnom slučaju nije bilo, što znači da je zaključenjem Vansudskog poravnanja bez saglasnosti skupštine opštine, optuženi prekoračio svoja službena ovlašćenja.

Zato iz svega naprijed izloženog slijedi da je optuženi Č. Dj. dana 25. jula 2002. godine u Herceg Novom, kao službeno lice – predsjednik Opštine Herceg Novi, protivpravno iskoristio svoj službeni položaj i prekoračio granicu svog službenog ovlašćenja u namjeri da drugom pribavi korist. To je učinio tako što je kao zastupnik Opštine Herceg Novi, suprotno čl.38 tač.7 Statuta zaključio ugovor o poslovnoj saradnji sa Č. D., advokatom iz Kotora, zaveden kod Opštine Herceg Novi pod brojem 01 – 2 – 456/2, kojim ugovorom je angažovao adv. Č. da u ime Opštine Herceg Novi utužuje vlasnike stanova zbog neplaćenih naknada za investiciono održavanje zgrada na teritoriji Opštine Herceg Novi, iako je Opština imala pravnu službu koja je bila stručna i sposobna za ove poslove i što je ugovorom obavezao Opštinu Herceg Novi da advokatu Č. isplati advokatske troškove u iznosu od 75% AT za svakog procesuiranog dužnika po naplati duga, iako je tu naknadu mogao ugovoriti 50% AT, za šta je imao osnovu u važećoj AT, imajući u vidu broj građana koje je trebalo utužiti, da se radilo o tipskim podnescima i da je ugovorom bilo predviđeno da svu dokumentaciju potrebnu za utuženje prikupe nadležne službe Opštine i dostave ih advokatu kao i da mu dostavljaju dvaput mjesečno izvještaje o izvršenim uplatama, te što je članom 13 obavezao Opštinu, da ukoliko Opština ne dostavi ili advokatu Č. prestane dostavljati svakog 1 i 15 u mjesecu kompletnu dokumentaciju vezanu za promjenu finansijskih stanja dužnika, ugovor se smatra jednostrano raskinutim od strane Opštine i Opština obavezuje da advokatu isplati iznos od 75% od AT tarife za sve do tada pokrenute predmete pred nadležnim sudom, bez obzira da li su naplaćena potraživanja od dužnika. Na taj način je stavio u nepovoljan položaj Opštinu Herceg Novi, pa nakon što je adv. Č. podnio predloge za izvršenje protiv 3.926 lica i time zasnovao potraživanje prema Opštini u velikom iznosu, optuženi je dana 28.01.2004. godine, prekoračivši svoja službena ovlašćenja kao predsjednika SO, koja su propisana čl.45 Statuta Opštine Herceg Novi, a u namjeri da adv. Č. pribavi imovinsku korist koja prelazi iznos od 30.000 eura, bez saglasnosti SO postupajući suprotno čl.38 tač.7 Statuta, sa njim zaključio vansudsko poravnanje, kojim je advokatu Č. priznao dug Opštine za pokretanje postupka za 3.926 dužnika u iznosu od 147.225 eura i obavezao Opštinu da na ime tog duga mjesečno, počev od 01.02.2003. godine fiksno najkasnije do petog u mjesecu uplaćuje neto iznos od 1.650 eura uvećan za troškove PDV, što bi ukupno iznosilo

99.000 eura i 16.830 eura na ime PDV, a ukoliko prekorači rok za uplatu mjesečnih iznosa, da opština advokatu isplati cjelokupan iznos od 147,225 eura, na koji način je nanio štetu Opštini u iznosu preko 30.000 eura, jer je direktno opteretio budžet Opštine, iako je znao da je neznatan broj utuženih dužnika uplatio dugovanje, te angažovao advokata za pravne poslove koje je mogla obaviti pravna služba Opštine i ugovorio nesrazmjernu naknadu za rad advokata u iznosu 75% AT.

Postupajući na naprijed opisani način optuženi je bio svjestan svog djela i htio njegovo izvršenje. Naime, isti je bio svjestan da protivpravno iskorišćava svoj službeni položaj i prekoračuje granice svog službenog ovlašćenja, u namjeri da drugome tj. konkretno da adv. Č. pribavi imovinsku korist na način kako je to bliže predstavljeno u izreci, a što je u konkretnom slučaju optuženi i htio. Zbog toga, po ocjeni ovog suda u njegovim radnjama ostvarena su sva bitna obilježja bića krivičnog djela stavljenog mu na teret, tj. krivičnog djela zloupotraba službenog položaju u pokušaju iz čl.416 st.3 u vezi st.1 u vezi čl.20 KZ. U vrijeme izvršenja, djelo je bilo ostalo u pokušaju, s obzirom da angažovanom adv. Č. po osnovu zaključenog Vansudskog poravnjanja optuženi nije bio pribavio korist, pošto je od strane Opštine Herceg Novi bio pokrenut postupak radi poništaja predmetnog Ugovora i Poravnjanja.

Pošto je dokazano da je optuženi Č. Dj. izvršio krivično djelo koje mu se stavlja na teret, istog je valjalo oglasiti krivim i kazniti.

Prilikom odmjeravanja kazne sud je u odsustvu otežavajućih okolnosti kao olakšavajuće na strani optuženog cijenio to da isti do sada nije osuđivan, da je porodična osoba, da se oštećena Opština Herceg Novi (preko svog ovlašćenog predstavnika) nije pridružila krivičnom gonjenju. Ove okolnosti po ocjeni suda u svojoj ukupnosti mogu se smatrati naročito olakšavajućim, te da zato u smislu čl.45 i 46 KZ ima mjesta ublažavanju kazne, pa je sud optuženom izrekao kaznu zatvora ispod minimuma zakonom zapriječene kazne za ovu vrstu krivičnih djela, smatrajući da se i sa tako ublaženom kaznom može postići svrha kažnjavanja iz čl.32 KZ, a u okviru opšte svrhe propisivanja i izrica krivičnih sankcija iz čl.4 st.2 KZ.

O troškovima krivičnog postupka odlučeno je na osnovu čl.226 i 229 ZKP-a, pa kako je optuženi oglašen krivim obavezan je na plaćanje troškova - paušala u iznosu od 100,00 eura, a koji iznos je određen srazmjerno trajanju i složenosti ovog postupka i imovnom stanju optuženog.

Na osnovu svega izloženog, a primjenom čl.374 ZKP -a, odlučeno je kao u izreci presude.

*Zapisničar,
Alibalić Emina,s.r.*

*PREDSJEDNIK VIJEĆA - SUDIJA,
Čupić Ratko,s.r.*

*Za tačnost opravka tvrdi i
ovjerava namještenik suda*

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude može se izjaviti žalba Apelacionom sudu CG u roku od 15 dana prijema preko ovog suda.